

TOCS DE COBLA

Com si fos
ahir

IGNASI PINYOL

El segon diumenge de març de l'any 1975 el Teatre Municipal de Girona es va omplir de sardanistes que volíem assistir al naixement d'una cobla que prometia molt, la Ciutat de Girona. La formaven, majoritàriament, músics amb una prestigiosa i dilatada trajectòria dins el món de les cobles-orquestres que havien decidit apostar per una formació que només es dedicés a les sardanes i la música per a cobla. Lluís Buscarons encapçalava aquesta iniciativa, a la qual s'havien sumat Josep Puig Moreno, els germans Esteve, Jordi Compte, Miquel Tudela i Josep Joli, entre d'altres.

Van començar molt forts, tot i les limitacions d'algun dels seus instrumentistes, amb un repertori farcit de sardanes obligades i la recuperació d'altres absolutament oblidades. Trenta anys després, la cobla Ciutat de Girona ha enregistrat un compacte de celebració que vol ser una mostra de la capacitat interpretativa i compositiva de la formació actual. Obre el CD la sardana *Ciutat de Girona* que Jordi Paulí ha dedicat a la cobla amb motiu d'aquest aniversari.

També hi trobem sardanes de llument de tible, tenora,

La cobla Ciutat de Girona celebra el 30è aniversari amb molt bona forma

flabiol, trombó, dos fiscorns i dues trompetes, i obres dels seus músics Josep Coll i Ferrando, d'Agustí Pedrico i del seu director Marcel Sabaté. S'ha inclòs una *Glosa* de Francesc Camps, que va dirigir la cobla durant uns anys, i una nova versió de la sardana *Girona m'enamora*, de R. Viladesau amb la cantant Nina, que també intervé en l'obra *Somnis d'amor*, de M. Sabaté. El disc es va presentar fa deu dies a Girona, en un concert que va comptar amb l'assistència de M. Tudela, M. Trias, F. Camps i J. Estartús, alguns dels protagonistes de la història d'una cobla que, des del primer dia, es va saber guanyar la simpatia dels sardanistes. A nivell musical la cobla Ciutat de Girona ha passat per períodes bons i per altres de més discrets. Actualment està en molt bona forma, gràcies a la solvència dels músics que la formen i al treball del seu director, Marcel Sabaté. Ho podem constatar en els seus últims enregistraments, a les ballades, als aplecs i també als nombrosos concerts que ofereix cada temporada.

La banda recupera temes que no interpretava des de feia anys en el primer concert de la gira mundial

The Edge i Bono en un moment de l'actuació que van oferir dilluns a San Diego

MIKE BLAKE / REUTERS

Redacció
SAN DIEGO

La gran màquina del rock s'ha posat en marxa. U2 va arrencar dilluns al vespre a la ciutat californiana de San Diego la seva nova gira mundial, 'Vertigo'.

Com passa a la majoria de ciutats dels Estats Units i Europa on actuarà U2 -començant per Barcelona, el dia 7 d'agost-, les entrades per al Sports Arena de San Diego es van exhaurir en un tres i no res, no només per al concert

U2 torna als orígens en l'inici de 'Vertigo'

de dilluns, també per al d'avui. En total, de la gira *Vertigo* se n'han venut 2,2 milions d'entrades per un valor de 240 milions d'euros.

Per a aquesta actuació inicial, la primera en quatre anys, el grup integrat per Bono, The Edge, Adam Clayton i Larry Mullen Jr va fer disfrutar els seus fans amb cançons de les diverses etapes de la seva trajectòria, des dels temes del seu darrer disc, *How to Dismantle an Atomic Bomb* fins a títols que U2 no havia

interpretat en directe des de feia molt de temps.

Després d'interpretar temes del darrer treball, com *City of Binding Lights* i *Vertigo*, Bono va sorprendre el personal anunciant "ara tornarem on vam començar". I aquests orígens són *Boy*, el primer disc de la banda, publicat fa 25 anys. El viatge en el temps es va concretar en cançons com *The Electric Co.*, *An Cat Dubh* i *Into the Heart*. El repàs a la discografia del grup irlandès, alternat amb les cançons del

nou àlbum, va tenir moments àlgids com *New Year's Day*, el primer gran èxit d'U2 als Estats Units, el 1983, sonorament rebut pel públic de San Diego, o *Sometimes You Can't Make It on Your Own*, homenatge de Bono al seu desaparegut pare, durant el qual es va treure les seves característiques ulleres de sol.

L'actuació es va tancar amb 40, mentre els membres del grup marxaven d'un en un, una conclusió similar a la d'altres gires d'U2.

Antònia Font, Miquel Gil i Xavier Baró, premis Enderrock 2005 de la crítica

Redacció
BARCELONA

La revista *Enderrock* ha fet públics els Premis de la Música Catalana corresponents al 2005, tant en la categoria de guardons de la crítica com de premis per votació popular. El grup mallorquí Antònia Font ha estat premiat per duplicat per la crítica, ja que *Taxi* ha obtingut la distinció de millor disc en català del 2004, així com mi-

llor àlbum de pop-rock. *Katà*, de Miquel Gil, ha estat considerat millor àlbum de folk o noves músiques, mentre que Xavier Baró, gràcies a *Cançons del temps de destrals*, ha obtingut el premi Enderrock al millor àlbum de cançó d'autor. Pel que fa al rànquing dels millors discos catalans en altres llengües, la llista l'encapçalava Pastora amb el seu treball homònim.

Pel que fa a la votació popular, Lax'n'Busto s'ha endut tres premis: millor grup, mi-

llor directe de pop-rock i millor DVD musical del 2004. El mateix nombre de guardons ha recaigut en Cris Juanico: millor artista, millor directe i millor disc de cançó d'autor per *Memòria*. Amb dos premis, hi ha Els Pets, amb millor disc de pop-rock i millor videoclip musical per *Agost*.

Els lectors d'*Enderrock* han votat també Llibert Fortuny Elèctric Quartet com a millor artista de jazz, i Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries, millor artista de l'any i autors

de la millor cançó, en el capítol de folk. *Caic* de Gerard Quintana (millor cançó de pop-rock), *Terra endins* de Relk (millor cançó d'autor) i Miquel Gil (millor directe de folk) són altres guardons concedits per votació popular.

El lliurament dels premis Enderrock 2005 es farà el pròxim 12 d'abril a la Sala Bikini, en un acte on actuaran alguns dels guardonats. La vetllada també servirà per presentar el nou disseny de la revista *Enderrock*.